

„De Vereeniging van Rotterdamsche medische specialisten, in vergadering op 8 November 1916, gelet op art. 49 van het huishoudelijk reglement der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst, hetwelk eischt, dat door den secretaris van het hoofdbestuur binnen twee maanden na een gewone algemeene vergadering ter kennis van de leden gebracht wordt en in een afdelingsvergadering behandeld wordt een besluit, dat ingevolge artt. 19, 22, 26 of 28 der statuten aan een eindstemming van de leden moet worden onderworpen;

overwegende, dat deze kennisgeving eerst 20 October 1916 is verzonden, terwijl de algemeene vergadering 3 en 4 Juli heeft plaats gehad, en dat behandeling in een afdelingsvergadering is achterwege gebleven;

verklaart de eindstemming over de toevoeging aan het 1ste lid van art. 19 van het huishoudelijk reglement der Maatschappij onwettig”.

J. VAN ASSEN JZ.,

*secretaris der Vereeniging van Rotterdamsche
medische specialisten.*

DE NEDERLANDSCHE SPECIALISTEN EN DE C. O.

Het bestuur der C. O. acht het gewenscht, ter weerlegging van de beschuldiging van dr. J. H. VAN VEEN, dat de C. O. de belangen der specialisten tot heden, althans in Rotterdam, heeft benadeeld in plaats van bevoordeeld, mede te deelen, dat in Rotterdam niet anders is geschied, dan dat de huisartsen er door middel van onze Maatschappij een overeenkomst hebben gesloten met alle te Rotterdam werkende ziekenfondsen. Het bestuur der C. O. had stellig verwacht, dat daarna de specialisten te Rotterdam ook een overeenkomst hadden willen aangaan met den bond van Rotterdamsche ziekenfondsen, doch het is gebleken, dat de Rotterdamsche specialisten geheel buiten de ziekenfondsen willen blijven en zich aan geen enkel ziekenfonds, ook niet aan het afdelingsziekenfonds, willen verbinden. Van den wensch om een overeenkomst aan te gaan is al evenmin iets gebleken; mochten te eeniger tijd de Rotterdamsche specialisten dezen wensch koesteren, dan zal zonder twijfel het bestuur der C. O. hun daarbij gaarne van dienst zijn.

Wat de verplichte bijdrage betreft, zal ieder inzien, dat de raad van dr. VAN VEEN tegenover de huisartsen buitengewoon onbillijk is, daar het maatschappelijk fonds en de weerstandskas der C. O. tot heden niet onbelangrijke *schadevergoedingen* hebben uitgekeerd *aan specialisten*, welke schadevergoedingen zóó hoog zijn, dat het bedrag daarvan, ongerekend de andere voor de specialisten gemaakte kosten, per jaar thans veel hooger zal zijn, dan de som der bijdragen, door de C. O. van de specialisten ontvangen. Deze toestand is een gevolg daarvan, dat de specialisten te Rotterdam en te Amsterdam buiten de ziekenfondsen willen blijven en bovendien op grond daarvan niet aan de C. O. willen bijdragen. Het bestuur der C. O. laat de beoordeeling van deze houding met vertrouwen aan de Nederlandsche specialisten zelf over.

Het bestuur der C. O.,

A. R. COHEN,

J. D. HEFTING,

A. C. VAN BRUGGEN.

Dordrecht, 14 November 1916.

DE TIJDSDUUR VAN DROOMEN.

Na de studie van FREUD en zijn school staat het vast, „dat er in den droom geen woord is of het zit vast aan gebeurtenissen en voorstellingen, die in het leven van beteekenis zijn geweest” (JELGERSMA). Het staat ook vast, dat men, om zich een

droom te herinneren, moet ontwaken en den droom in het geheugen prenten. Wanneer nu nog, voor een aantal droomen, de duur nauwkeurig wordt vastgesteld, en het daarbij blijkt, dat die duur maar zeer kort is, wordt het duidelijk, dat de droom plaats grijpt *bij het ontwaken* en alleen verbindingen (gedachtenassociaties) vertoont, die niet door het bewustzijn zijn gecontroleerd. De omstandigheden moeten daarvoor echter zeer gunstig zijn en dat treft de enkeling slechts sporadisch.

Zelf had ik wel een droom, die voor mij bewijzend is, doch deze laat ruimte over voor critiek. Hij was als volgt: Met mijn vrouw stapte ik in de elektrische tram. De conducteur belde af en wij vertrokken. Even later kwam een goede kennis in de tram. Deze is echter naar Leiden vertrokken, zoodat de tram toen ook in Leiden reed en wel over de Bloemmarkt, waar geen tram rijdt. Ik meende, dat mijn kennis daar moest uitstappen, omdat zijn kantoor zich daar moest bevinden. Mijn vrouw zeide echter, dat het kantoor verplaatst was naar een eind verder. Daar gekomen, zeide ik aan mijn kennis, dat hij er hier uit moest en maakte nog de opmerking, dat het er veel op geleek, alsof ik hem kwijt wilde zijn. Ik liet hem uit, waarbij de tram alweder een huis was geworden (door dat uitlaten) en . . . werd wakker door het luiden van mijn elektrische nachtbel.

Deze droom werd duidelijk opgewekt door het luiden der nachtbel, vandaar het afbellen door den conducteur, en was, hoewel betrekkelijk lang, al afgelopen, door mijn ontwaken, terwijl de bel nog luidde.

Ik acht dezen droom niet geheel bestand tegen critiek, omdat men zal kunnen zeggen, dat er misschien tweemaal is geluid, of dat zeer lang is geluid. Aangenaam zou het mij dus zijn, wanneer een der collega's een droom zou kunnen en willen opgeven, waarbij de duur nog nauwkeuriger is vastgesteld. De erotische droom beschouw ik als een psychische ongecontroleerde reactie op een fysiek gebeuren en niet omgekeerd.

Schiedam, 12 November 1916.

Dr. J. ENDTZ.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Centrale commissie voor de statistiek.

Het *Jaarverslag der Centrale Commissie voor de Statistiek over het jaar 1915* is opgenomen in een afzonderlijk bijvoegsel tot de *Nederl. Staatscourant*, 1916, n°. 167. Een zaak, die eenige jaren in deze verslagen niet ter sprake gekomen is, maar thans wederom opduikt, is de *Beroepssterfstatistiek*. In 1897 heeft de toenmalige centrale commissie voor de statistiek een overzicht van de sterfte naar de beroepen in verband met leeftijden en doodsoorzaken over de jaren 1891—1895 uitgegeven. In 1906 heeft het Centraal Bureau een vervolg daarop het licht doen zien over de jaren 1896—1900. In 1909 heeft de directeur van genoemd bureau er op gewezen, dat een voortzetting daarvan op moeilijkheden stuitte, omdat in 1901 een nieuwe nomenclatuur der doodsoorzaken is ingevoerd. De Centrale Commissie voor de Statistiek heeft toen een bijzondere commissie benoemd, bestaande uit de heeren HEIJERMANS, dr. WINTGENS, mej. dr. KLEEREKOPER en dr. RINGELING als voorzitter, om over die aangelegenheid advies uit te brengen. Dit geschiedde in 1910; deze raad kwam in het kort daarop neer, dat die commissie de beroepssterfstatistiek over de jaren 1901—1907 achterwege wilde laten en een nieuwe gereorganiseerde statistiek beginnen over de jaren 1908—1911. Ook beloofde de commissie te zijner tijd nadere voorstellen te doen omtrent de inrichting der beroepssterfstatistiek en daarbij o. a. in